

Deset godina od obnove crnogorske nezavisnosti

omazh trojici mojkovačkih i crnogorskih novinara

**NIKOLI BULATOVIĆU
VUČIĆU TOMOVIĆU
BOŠKU ĐUKIĆU**

pozdravna riječ

Dejan Medojević, predsjednik Opštine Mojkovac

govore

Savić Jovanović, novinar
Ilija Despotović, novinar
Borislav Jovanović, novinar

medijator večeri

Dejan Vuković, profesor

Multimedijalna sala Skupštine opštine Mojkovac
petak, 23. decembar 2016. u 18 sati

Nikola Bulatović
(1935–2010)

Rođen je u Paklješici, Bjelojevići, kraj Mojkovca u poznatoj partizanskoj porodici. Radio je kao učitelj u mojковаčkom kraju a kao nastavnik u Leskovcu. U Leskovcu počinje i njegova novinarska karijera. Najveći dio karijere bio je dopisnik Radio Beograda iz Novog Sada, i njegov urednik za Vojvodinu. Dobitnik je „Zlatnog mikrofona“ Radio Beograda i „Ordena rada sa zlatnim vijencem“. Objavio je zbirku književnih radova o junacima Mojковаčke bitke. Bio je nepokolebljivi zagovornik obnove crnogorske samostalnosti. Objavio je na desetine tekstova u „Crnogorskom književnom listu“ u kojima je beskompromisno, polemički i ubojito, napadao sve one koji su osporavali sve što je crnogorsko.

Vučić Tomović
(1947–2000)

Rođen je u Lepencu kod Mojkovca. Radio je nekoliko godina u Dobrilovini, Poljima i Osnovnoj školi „Dragan Jovanović“. Zatim se posvetio novinarstvu: prvo kao dopisnik „Pobjede“ iz Mojkovca a zatim kao dugogodišnji dopisnik „Pobjede“ iz Nikšića. Tu je stekao afirmaciju jednog od najboljih crnogorskih novinara. Skoro deset godina radio je kao član Redakcije „Pobjede“ i urednik veoma popularnog „Nedeljnog izdanja Pobjede“. Nalazio se u uređivačkoj ekipi „Pobjede“ koja je ovaj dnevni list, poslije nekoliko godina profesionalnog, moralnog, političkog i nacionalnog pada, vratila crnogorskoj slobodarskoj tradiciji. Novinarstvu koje će postati jedan od nosilaca borbe za obnovu crnogorske državnosti, za državni i nacionalni suverenitet.

Boško Đukić
(1940–2004)

Rođen je u Bjelojevićima pored Mojkovca. Potiče iz slobodarske porodice. U ratu je ostao bez oca i majke, školovao se kao ratno siroče. U Mojkovcu je počeo nastavničku karijeru, ali ubrzo se posvetio politici, prvo u Mojkovcu, pa u Titogradu kad je postao sekretar Republičke konferencije Socijalističkog saveza a zatim član CKSKCG i član Predsjedništva CKSKCG. Nakon tzv antibirokratske revolucije podijelio je sudbinu cjelokupnog crnogorskog državnog i partijskog rukovodstva i posvetio se novinarstvu. Prvo je radio kao dopisnik „Slobodne Dalmacije“ iz Crne Gore, a zatim kao dopisnik „Glasa Amerike“ đe je završio svoju novinarsku karijeru. Bio je saradnik „Monitora“, „Borbe“ i drugih antinacionalističkih novina. Napisao je i zbirku priča „Šuplje vrijeme“.